

शिवमन्त्रकः, पुं, अर्जुनहृदयः। इति राज-
निर्घण्टः ॥

शिवमल्लिका, स्त्री, (शिवप्रिया मल्लिका।)
उत्कः। इति राजनिर्घण्टः ॥

शिवमल्लो, स्त्री, (शिवप्रिया मल्लो।) वक्रहृदयः।
इत्यमरः ॥

शिवरसः, पुं, त्राहात् पर्युषितरसः। तत्पर्यायः।
अनोदकजः २। अस्य गुणाः। दीपनत्वम्।
मधुरत्वम्। अम्लत्वम्। अरुणदाहदत्वम्। लघु-
तर्पणत्वम्। इति राजनिर्घण्टः ॥

शिवरात्रिः, स्त्री, (शिवप्रिया रात्रिः।) शिव-
चतुर्दशी। यथा, कालमाधवीये स्कान्दे नागर-
खण्डम्।

“माघमासस्य शेषे या प्रथमे फाल्गुणस्य च।
कृष्णा चतुर्दशी सा तु शिवरात्रिः प्रकीर्तिता ॥”
अत्रैकस्यान्तिशेष्माधौयत्वफाल्गुनीयत्वे मुख्य-
गौणवृत्तिभ्यां अविरुद्धे। ततस्तु माघ्यनन्तरा
चतुर्दशी शिवरात्रिः तस्यामुपवासः प्रधानम्।
“न ज्ञानेन न वल्लेन न धूपेन न चार्चया।
तुभ्यामि न तथा पुण्यैरथा तत्रोपवासतः ॥”
इति शङ्करोक्तोः ॥३॥

स्कान्दे।

“ततो रात्रौ प्रकर्त्तव्यं शिवधीनतत्परः।
प्रहरे प्रहरे ज्ञानं पूजाच्चैव विशेषतः ॥”
अत्र वीक्षया प्रहरचतुष्टयसार्धं व्रतं प्रतीयते
नरसिंहाचार्यधृतिस्वरसंहितायाम्।

“शैवो वा वैष्णवो वापि यो वा स्यादन्धपूजकः।
सर्वं पूजाफलं हन्ति शिवरात्रिवह्निर्भूतः ॥३॥
संवत्सरप्रदोपे।

“दुष्केन प्रथमं ज्ञानं दध्ना चैव द्वितीयके।
तृतीये च तथाज्येन चतुर्थे मधुना तथा ॥”
ईशानसंहितायाम्।

“माघे कृष्णचतुर्दश्यां रविवारो यदा भवेत्।
भौमो वापि भवेद्देवि कर्त्तव्यं व्रतमुत्तमम् ॥

शिवयोगस्य यौगेन तद्वेदुक्तमोत्तमम्।
शिवरात्रिव्रतं नाम सर्वपापप्रणाशनम्।
आचाण्डालमनुष्याणां भुक्तिमुक्तिप्रदायकम् ॥”
नागरखण्डे।

“उपवासप्रभावेण बलादपि च जागरात्।
शिवरात्रेस्तथा तस्य लिङ्गस्यापि प्रपूजया।
अक्षयान् समते लोकान् शिवसायुज्यमाप्नुयात् ॥”
पाद्मे।

“वर्षे वर्षे महादेवि नरो नारी पतिव्रता।
शिवरात्रौ महादेवं कामं भक्त्या प्रपूजयेत् ॥”
ईशानसंहितायाम्।

“एवमेव व्रतं कुर्यात् प्रति संवत्सरं व्रतौ।
हादशाब्दिकमेतद् चतुर्विंशद्विकं तथा।
सर्वान् कामानवाप्नोति प्रेत्य चेह च मानवः ॥”
हेमाद्रिधृता स्मृतिः।

“प्रदोषव्यापिनी श्राद्धा शिवरात्रिचतुर्दशी ॥”
प्रदोषमाह वल्लः।

“प्रदोषोऽस्तमयादूर्ध्वं घटिकादयमिष्यते ॥”

जह्मनन्तरम्। वायुपुराणे।

“चयोदश्यस्तगे सूर्ये चतुष्टयपि नाडिषु।
भूतविद्या तु या तत्र शिवरात्रिव्रतश्चरेत् ॥”
ईशानसंहितायाम्।

“माघे कृष्णचतुर्दश्यामादिदेवो महानिशि।
शिवलिङ्गतयोद्भूतः कोटिसूर्यसमप्रभः ॥

तत्कालव्यापिनी श्राद्धा शिवरात्रिव्रते तिथिः।
अर्द्धरात्रादधोर्ध्वं युक्ता यत्र चतुर्दशी ॥

व्यासा सा दृश्यते यस्यां तस्यां कुर्यात् व्रतं
नरः ॥”

अथ।
“महानिशा ह घटिके रात्रेर्मध्यमयामयोः ॥”
इति देवलोक्ता महानिशा श्राद्धा ॥ घटिका

एकदण्डः। एवञ्च यद्दिने प्रदोषनिशियो-
भयव्यापिनी चतुर्दशी तद्दिने व्रतं उभय-
व्याप्तनुरोधात्। कालमाधवीयेऽप्येवम्। एतेन

परदिने उभयव्यापित्वेऽपि पूर्वदिवसीयरात्रि-
द्वितीययामप्रभृतिचतुर्दशीसर्वे बहुप्रहरव्या-
पित्वेन पूर्वदिने एव व्रतमिति निरस्तम्। यदा

तु पूर्वदुर्निशीथमात्रव्याप्तिः परेद्युः प्रदोष-
मात्रव्याप्तिस्तदा पूर्वदुर्नतम्। प्रधानकाल-
व्याप्तनुरोधात्।

“पूर्वे द्युरपरेद्युर्वा महानिशि चतुर्दशी।
व्यासा सा दृश्यते यस्यां तस्यां कुर्याद्व्रतं
नरः ॥”

इतीशानसंहितावचनाच्च ॥
एतद्विषय एव भविष्यपुराणम्।

“अर्द्धरात्रात् पुरस्तात्तु जयायोगो भवेद्यदि।
पूर्वं विह्वे कर्त्तव्या शिवरात्रिः शिवप्रियैः ॥”
विष्णुधर्मोत्तरे।

“जयन्ती शिवरात्रिश्च कार्यं भद्रजयान्विते।
कृत्योपवासं तिथ्यन्ते तदा कुर्याच्च पारणम् ॥”
तिथ्यन्ते पारणं जयन्तीमात्रपरं अत्र चतुर्दश्या

मेव तत्।
“ब्रह्माण्डोदरमध्ये तु यानि तीर्थानि सन्ति वै
पूजितानि भवन्तीह भूतायां पारणे कृते ॥”
इति स्कान्दात्।

“दिनमानप्रमाणेन या तु रात्रौ चतुर्दशी।
शिवरात्रिस्तु सा ज्ञेया चतुर्दश्यान्तु पारणम् ॥”
इति गौतमीयाच्च।

यदा तु पूर्वदिने न निशीथव्याप्तिः परदिने
प्रदोषमात्रव्यापिनी तदा परा श्राद्धा। प्रदोष-
व्यापिनीति प्रागुक्तत्वात् तिथेस्त्रिसम्यव्यापि-
त्वाच्च। एतद्विषय एव लिङ्गपुराणम्

“शिवरात्रिव्रते भूतां कामविदां विवर्जयेत्।
एकैकैवोपवासेन ब्रह्महत्यां व्यपोहति ॥”
अत्रामावास्यायामेव पारणम्।

“शिवो घोरा तथा प्रेता सावित्री च चतु-
र्दशी।
कुह्युक्तैव कर्त्तव्या कुह्यमेव हि पारणम् ॥”
इति वचनात् ॥३॥

तदयं संक्षेपः। यद्दिने प्रदोषनिशीथोभय-

व्यापिनी चतुर्दशी तद्दिने व्रतम्। यदा तु पूर्व-
दुर्निशीथव्यापिनी परेद्युः प्रदोषमात्रव्यापिनी

तदा पूर्वदुर्नतम्। यदा तु न पूर्वदुर्निशीथ-
व्याप्तिः परेद्युः प्रदोषव्यापिनीतदा परदिने।

पारणन्तु परदिने चतुर्दशीलामे चतुर्दश्यां तद-
लामे अमावस्यायाम्। तत्र प्रयोगः ॥३॥

प्रातरुदङ्मुखः तत् सदित्युच्चार्य सूर्यः सोम
इति पठित्वा जलादीन्यादाय सकृत्पठयेत्।

“मन्त्रेणानेन गृह्णीयान्नियमं भक्तिमान्नरः।
शिवरात्रिव्रतं ह्येतत् करिष्येऽहं महाफलम्।
निर्विघ्नमस्तु मे चात्र त्वय्यसादाज्जगत्यते ॥”
इति शिवरहस्यात् शिवरात्रि इत्यादिना

नियम्य।
“चतुर्दश्यां निराहारो भूत्वा शम्भो परेऽहनि
भोष्येऽहं भुक्तिमुक्तयर्थं शरणं मे भवेत्स्वर ॥”
इति गरुडपुराणीयं पठेत्।

रात्रौ प्रथमप्रहरे प्रतिष्ठिते लिङ्गे अप्रतिष्ठिते
वा प्रतिष्ठां विधाय पूजां कुर्यात्। हौं अस्त्राय

फडिति पादघातत्रयेण विघ्नान्निःसार्य तेनैव
तालत्रयेण करच्छोटिकया च दशदिग्बन्धनं

कृत्वा भूतशुद्धिं विधाय ह्रां हृदयाय नम इत्या-
दिना षडङ्गानि न्यस्य हौं इति मन्त्रेण प्राणा-

यामं विधाय पूजयेत्। पार्थिवलिङ्गे चेत्तदा
वक्ष्यमाणपूजाविधिना पूजयेत्। तत्रायं विशेषः

हौं ईशानाय नम इति प्रथमप्रहरे दुग्धेन
स्नापयित्वा पुनर्जलेन स्नापयित्वा।

“शिवरात्रिव्रतं देव पूजाजपपरायणः।
करोमि विधिवद्दत्तं गृह्णाणार्घ्यं महेश्वर ॥”
इत्यनेनार्घ्यं दत्त्वा गन्धादिभिः संपूज्यमूलमन्त्रं

जपित्वा प्रणम्य गौतम्यादिभिस्तं प्रहरं नयेत्॥
“तद्व्रतं तज्जपः ज्ञानं तत्कथाश्रवणादिकम्।
उपवासकृतौ ह्येते गुणाः प्रोक्ता मनोषिभिः ॥”
इति देवीपुराणे सामान्यतः श्रवणात् अत्रापि

तथा ॥३॥ द्वितीयप्रहरे तु विशेषः। हौं
अघोराय नम इति दध्ना स्नानम्। अर्घ्यमन्त्रस्तु॥

“नमः शिवाय शान्ताय सर्वपापहराय च।
शिवरात्रौ ददाम्यर्घ्यं प्रसीद उभयां सह ॥३॥
तृतीयप्रहरे तु। हौं वामदेवाय नम इति

घृतेन स्नानम्। अर्घ्यमन्त्रस्तु।
“दुःखदारिद्र्यशोकेन दग्धोऽहं पार्वतीश्वर।
शिवरात्रौ ददाम्यर्घ्यमुमाकान्त गृह्णामि ॥३॥
चतुर्थप्रहरे तु। हौं सद्योजाताय नम इति

मधुना स्नानम्। अर्घ्यमन्त्रस्तु।
“मया कृतान्यनेकानि पापानि हर शङ्कर।
शिवरात्रौ ददाम्यर्घ्यं उमाकान्त गृह्णामि ॥”
ततो नमः शिवाय इति मूलमन्त्रं जपित्वा

प्रभातेऽविघ्नं इत्यादिवक्ष्यमानमन्त्रान् पठेत्॥
तथा च गरुडपुराणम्।

“मूलमन्त्रं ततो जप्त्वा प्रभाते तत् समापयेत्।
अविघ्नेन व्रतं देव त्वय्यसादात् समर्पितम् ॥
जमस्तु जगतां नाथ त्रैलोक्याधिपते हर।
यन्मयाद्य कृतं पुण्यं तद्दुष्टस्य निवेदितम् ॥”